

Galvinieka atbildība fiziskās personas maksātnespējas procesā

Spriedumā lietā Nr.SKC-81/2017 AT risinājusi tiesību jautājumu, kas pēdējo gadu laikā raisījis plašas un diezgan pretrunīgas diskusijas. Lai gan AT jau vairākos savos iepriekšējos spriedumos norādījusi, ka galvinieka atbildība saglabājas, neskatoties uz parādnieka atbrīvošanu no saistībām tā maksātnespējas procesā, tomēr par šo jautājumu joprojām pastāvēja atšķirīga tiesību normu interpretācija gan tiesu praksē, gan juridiskajā literatūrā, ko apstiprina publikācijā analizētais tiesas spriedums.

Galvinieka atbildība, ja galvenā parādnieka saistības dzēstas fiziskās personas maksātnespējas procesā

Maksātnespējas process tiesā notiek sevišķās tiesāšanas, bet ne prasības kārtībā, tādēļ lēmums, ar kuru parādnieks atbrīvots no saistībām sakarā ar saistību dzēšanas procedūras pabeigšanu (*Maksātnespējas likuma 165. pants*), nav uzskatāms par kreditora prasījuma noraidīšanu Civillikuma 1892. panta izpratnē. Līdz ar to parādnieka atbrīvošana no saistībām tā maksātnespējas procesā nav uzskatāma par galvenā parādnieka atsvabināšanu no saistībām Civillikuma 1710. un 1712. panta izpratnē.

Latvijas Republikas Augstākās tiesas

Civillietu departamenta

2017.gada 3.marta

SPRIEDUMS

Lietā Nr. C33337912

SKC-81/2017

Augstākā tiesa šādā sastāvā:

tiesnesis referents Aigars Strupišs

tiesnese Ļubova Kušnīre

tiesnesis Valērijs Maksimovs

rakstveida procesā izskatīja civillietu sakarā ar AS „SEB banka” kasācijas sūdzību par Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2014.gada 16.aprīļa spriedumu AS „SEB banka” prasībā pret [pers. C] un [pers. D] par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] AS „SEB banka” 2012.gada 24.februārī cēlusi Rīgas rajona tiesā prasību pret [pers. C] un [pers. D] par parāda piedziņu, kurā lūgusi piedzīt solidāri no [pers. D] un [pers. C] 42 637,96 EUR, kas ir aizdevuma pamatsumma 41 453,81 EUR, procenti 280,50 EUR un līgumsods 903,65 EUR, kā arī piedzīt tiesāšanas izdevumus 846,84 EUR, kas ir pie prasības celšanas samaksātā valsts nodeva 839,01 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 7,83 EUR.

Prasība pamatota ar šādiem apstākļiem.

[1.1] Prasītāja saskaņā ar [datums] noslēgto kredīta līgumu un tā vairākiem turpmākiem grozījumiem izsniegusi [pers. E] (turpmāk arī aizņēmēja) aizdevumu 103 750 EUR.

[Pers. D] un [pers. C] ir devuši ekspromisorisko galvojumu prasītājai par minētajām aizņēmējas kredītsaistībām.

[1.2] Aizņēmēja kavējusi kredīta līgumā noteiktos maksājumu termiņus, tādēļ prasītāja vienpusēji atkāpusies no kredīta līguma.

Ar Rīgas rajona tiesas 2010.gada 21.decembra spriedumu pasludināts aizņēmējas maksātnespējas process, kā rezultātā parāda piedziņa no aizņēmējas nav iespējama.

Maksātnespējas procesa ietvaros ir realizēts ieķīlātais nekustamais īpašums [adrese], un ir dzēsts parāds pret prasītāju 62 579,23 EUR, taču no kredīta līguma izrietošās saistības joprojām nav izpildītas. Neizpildītās saistības 2012.gada 13.februārī ir 42 637,96 EUR.

[1.3] Prasītāja [datums] nosūtījusi galviniekiem pretenzijas, pieprasot samaksāt visu atlikušo parāda summu. Pretenzijas galvinieki ir saņēmuši, bet parādu nav samaksājuši.

Saskaņā ar galvojuma līgumu 3.2.2.punktu bankai ir tiesības bez iepriekšēja paziņojuma galviniekam sākt no kredīta līguma radušos parāda piedziņu no galvinieka un saskaņā ar galvojuma līguma 4.4.punktu vērsties tiesā.

[1.4] Prasība pamatota ar Civillikuma 1587., 1652., 1934., 1943., 1753., 1756., 1765., 1716., 1717., 1720., 1722., 1692., 1698., 1699.pantu un 1702.panta otro daļu.

[2] Ar Rīgas rajona tiesas 2013.gada 26.novembra spriedumu prasība noraidīta.

Spriedums pamatots ar šādiem argumentiem.

[2.1] Lietā nav strīda, ka AS „SEB banka” izsniegusi [pers. E] aizdevumu 103 750 EUR, bet [pers. D] un [pers. C] bez nosacījumiem un neatsaucami uzņēmušies nedalīti kā pats parādnieks atbildēt bankai par aizņēmējas parādu, kāds varētu rasties no kredīta līguma ar tā grozījumiem.

Ar Rīgas rajona tiesas 2010.gada 21.decembra spriedumu pasludināts [pers. E] maksātnespējas process. Maksātnespējas procesa ietvaros realizēts ieķīlātais nekustamais īpašums [adrese], tā rezultātā aizņēmēja ir dzēsusi parādu pret prasītāju 62 579,23 EUR apmērā.

[2.2] Ar Rīgas rajona tiesas 2011.gada 25.oktobra lēmumu apstiprināta fiziskas personas [pers. E] bankrota procedūras pabeigšana, apstiprināts saistību dzēšanas plāns un pasludināta [pers. E] saistību dzēšanas procedūra. Nav strīda, ka [pers. E] saistību dzēšanas procedūras ietvaros banka saņēmusi maksājumus 3181,57 EUR un 2013.gada 6.novembra tiesas sēdē šī summa atskaitīta no galvinieku parāda summas. Savukārt ar Rīgas rajona tiesas 2013.gada 14.novembra lēmumu izbeigta [pers. E] saistību dzēšanas procedūra un izbeigts maksātnespējas process, kā arī dzēsta viņas atlikusī saistība pret AS „SEB banka” 39 820,60 EUR apmērā, jo šādu kārtību paredz Maksātnespējas likuma 164.panta pirmā daļa.

Ievērojot Civillikuma 1710. un 1712.pantā noteikto, konstatējams pamats prasības noraidīšanai, jo, dzēšot galveno saistību maksātnespējas procesa ietvaros, izbeigušies arī galvojumi.

[2.3] Nav pamatota prasītājas atsauce uz Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta spriedumu lietā Nr.SK-86/2011. Galvinieks nevar izlietot viņa kreditora tiesības maksātnespējas procesā pret galveno parādnieku, jo Maksātnespējas likums noteic kreditora prasījuma pieņemšanas termiņu un kārtību, kā arī neparedz kreditora prasījuma pieteikšanu, ja ir izbeigts galvenā parādnieka maksātnespējas process un ir pieņemts lēmums par saistību dzēšanu. Šāda kārtība noteikta Civillikuma 1705.pantā un Maksātnespējas likuma 73.pantā.

[3] Izskatījusi lietu sakarā ar prasītājas apelācijas sūdzību, Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija ar 2014.gada 16.aprīļa spriedumu prasību noraidījusi.

Spriedums pamatots ar šādiem argumentiem.

[3.1] Apelācijas instances tiesa saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.panta piekto daļu pievienojusies pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai.

[3.2] Nav pamatots prasītājas viedoklis, ka šis ir notikums, kad var turpināt parāda piedziņu no galviniekiem. Galvenā parādniece ir izgājusi visu fiziskas personas procedūru un saskaņā ar Maksātnespējas likuma 165.pantu ir izbeigta saistību dzēšanas procedūra. Parādniecei ir izbeigts maksātnespējas process, un dzēsts atlikušais parāds. Maksātnespējas likuma ietvaros parādniece atbrīvota no atlikušajām saistībām, kas, ņemot vērā Civillikuma 1710.pantā noteikto saistību akcesoritātes principu, attiecas arī uz galviniekiem – atbildētājiem šai lietā un arī viņi ir atbrīvoti no pienākuma atlīdzināt dzēstu parādu.

[3.3] Nav pamatots prasītājas apgalvojums, ka galvojuma līgums šajā gadījumā nav sasniedzis galvojuma mērķi – atbildēt kreditoram, ja galvenais parādnieks nonāktu finansiālās grūtībās. Civillikuma 1710.panta noteikumi ir zināmi vai vismaz nojaušami jebkuram līgumslēdzējam. Tātad kreditoram pastāv risks, kas izriet no Maksātnespējas likuma priekšnoteikumiem un sekām, ka parādnieks var uzsākt fiziskas personas maksātnespējas procesu, un tā veiksmīgā pabeigšanā tiks dzēsti kreditora atlikušie parādi.

[3.4] Civillikuma 1704. un 1705.pants paredz galvinieka tiesību pēc tam, kad tas apmierinājis kreditora prasījumu, vērsties pret galveno parādnieku ar prasījumu par nolīdzinātā parāda atmaksu. Šajā gadījumā viņiem šāda tiesība nav iespējama, jo parāds pret galveno parādnieci ir dzēsts. Turklāt tas liegtu izmantot galvinieku tiesības, kas noteiktas minētajās likuma normās – vērst regresa prasību pret galveno parādnieci. Parāds vairs nepastāv un to nevar piedzīt no galviniekiem.

[3.5] Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta izteiktie atzinumi spriedumā lietā Nr.SK-86/2011 konkrētajā gadījumā nav piemērojami, jo minētais spriedums ir attiecināms tikai uz juridisku personu, savukārt fiziskās personas maksātnespējas procesam tiek piemērots cits regulējums. Nav analogijas starp juridiskas personas maksātnespējas izbeigšanas sekām un fiziskas personas maksātnespējas izbeigšanas sekām. Pirmajā gadījumā beidz pastāvēt juridiska persona, bet fiziskas personas maksātnespējas izbeigšanas rezultātā tiek dzēsts parāds pret kreditoriem un persona turpina saimniecisko un finansiālo darbību jau bez parādiem.

[4] Kasācijas sūdzību par spriedumu iesniegusi prasītāja, pārsūdzot spriedumu pilnā apjomā. Kasācijas sūdzība pamatota ar šādiem argumentiem.

[4.1] Tiesa nepareizi interpretējusi Civillikuma 1710. un 1712.pantu, atzīstot, ka galvojums ir akcesora saistība un šī saistība ir izbeigusies, jo galvenais parādnieks – fiziska persona ir pabeigusi saistību dzēšanas procedūru un ir atlikušais parāds saskaņā ar Maksātnespējas likuma 164. un 165.pantu ir dzēsts.

Civillikuma regulējums nepieļauj atbrīvošanu no galvojuma saistību izpildes maksātnespējas gadījumā. Civillikums paredz divus pamatus atbrīvošanai no galvojuma saistības – Civillikuma 1710.pantā norādītās darbības (izpildījums, ieskaits, prasījuma un parāda sakritums, pārjaunojums, izlīgums, atcēlējīgums, tiesas spriedums, noilgums) un Civillikuma 1712.pantā paredzētos notikumus.

[4.2] Lēmums par saistību dzēšanas procedūras pabeigšanu fiziskas personas maksātnespējas procesā nav darbība Civillikuma 1710.panta izpratnē, jo nav izpildījuma, un tiesas lēmumu par atbrīvošanu no saistībām nevar uzskatīt par saistības izbeidzošu Civillikuma 1892.panta izpratnē. Turklāt galvenā parādnieka atbrīvošanu no saistībām pēc saistību dzēšanas plāna izpildes maksātnespējas procesa ietvaros nevar uzskatīt arī ne par vienu no Civillikumā noteiktajiem saistību izbeigšanas veidiem. Attiecīgi tas nevar būt par pamatu galvojuma saistības izbeigšanai.

Tāpat lēmums par saistību dzēšanas procedūras pabeigšanu fiziskas personas maksātnespējas procesā nav notikums Civillikuma 1712.panta izpratnē, jo notikumi ir tādi, kas nav atkarīgi no pusēm. Lēmums par saistību dzēšanu tā ir personas subjektīvo tiesību izlietošana, kas var skart kreditora tiesības tiktāl, ciktāl kreditora ierobežojumi izriet no Maksātnespējas likuma.

[4.3] Galvojuma atzīšana par spēkā neesošu pabeigta maksātnespējas procesa dēļ ir pretrunā ar Civillikuma 1692.pantā noteikto galvojuma mērķi – galvotājs atbild kreditoram par trešās personas parādu. Galvojums, jo īpaši, kalpo galvenā prasījuma nodrošināšanai pret galvenā parādnieka maksātnespējas risku un tām negatīvajām sekām, kādas ir saistītas ar galvenā parādnieka maksātnespējas iestāšanos.

Līdzīgs secinājums izteikts Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta spriedumā lietā Nr.SK-86/2011, atzīstot, ka galvojuma līguma akcesoritātes princips ir ierobežojams gadījumos, kad galvojuma kā papildus saistības daba nonāk pretrunā ar galvojuma mērķi.

No tā izriet, ka galvinieka atbildības pienākums kreditoram par tāda parādnieka, kas kļuvis maksātnespējīgs, saistībām atbilst galvojuma mērķim. Turpretī atbrīvošana no pienākuma atbildēt par galvenā parādnieka saistībām tā iemesla dēļ, ka tā finansiālais stāvoklis novedis līdz maksātnespējai, ir pretrunā ar galvojuma mērķi. Galvojums ir pastiprinājums, kura uzdevums ir kalpot par citas personas

saistību izpildes nodrošinājumu. To pastiprina Civillikuma 1703.pants, kurā noteiktas tiesības kreditoram prasīt parāda samaksu no galvinieka parādnieka maksātnespējas gadījumā. Ja galvenā parādnieka saistību dzēšanas plāna izpildes gadījumā galvinieks tiktu atbrīvots no galvojuma līguma saistību izpildes, pamatojoties uz Civillikuma 1710. un 1712.pantu, jēgu zaudētu Civillikuma 1692.panta mērķis – atbildēt kreditoram par trešās personas parādu.

[4.4] Maksātnespējas process rada tiesiskas sekas tikai tajā iesaistītām personām. Nav pieļaujama citu personu saistību atcelšana. Dzēst maksātnespējas procesu neizgājušu galvinieku saistības vienlaicīgi ar maksātnespējas procesu izgājušā galvenā parādnieka saistībām ir pretrunā ar galvojuma institūta mērķi un būtību, un fiziskas personas maksātnespējas procesa mērķi un būtību.

Galvojums, lai arī atzīstams par akcesoru saistību pamatlīgumam, tomēr attiecībā uz galvotāju ir patstāvīga saistība. To pastiprina princips, ka ekspromisoriskais galvojums ļauj kreditoram ar prasījumu vērsties uzreiz pie galvotāja, nevēršoties vispirms pie parādnieka. Ņemot vērā šādu prasījumu pastāvīgo dabu, lai galvotājs varētu atbrīvoties no uzņemtajām saistībām, tam bija jāuzsāk maksātnespējas process. Maksātnespējas procesā no saistības tiek atbrīvota un saistības tiek dzēstas tikai attiecībā uz personu, kurai ir maksātnespējas process.

[4.5] Galvojuma akcesorā daba nav absolūta. Kreditoru akcesoritātes principu ierobežo galvojuma mērķis – nodrošināt galvenajam prasījumam atbilstošās galvenās saistības izpildīšanu, aizsargājot kreditoru pret galvenā parādnieka maksātnespējas risku. To noteic Civillikuma 1701.pants. Pret galveno parādnieku pasludinātā maksātnespējas procesa izbeigšana ir uzskatāma par ierunu minētā panta izpratnē.

Likumdevējs ir paredzējis, ka galvenā parādnieka mantas nepietiekamības vai maksātnespējas gadījumā kreditoram ir tiesības prasīt saistību izpildi no galvinieka. Maksātnespējas likuma normas neietekmē kreditora tiesības vērsties pret parādnieka galviniekiem, lai saņemtu apmierinājumu.

[4.6] Nav pareizs tiesas secinājums, ka galvojuma esamība ir atkarīga no galvinieka iespējas celt regresa prasību, jo tas ir pretrunā Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta spriedumā lietā Nr.SKC-86/2011 izteiktajām atziņām.

Galviniekam jāapzinās, ka parāda piedziņas neiespējamības gadījumā no galvenā parādnieka, kreditors vērsīsies ar piedziņu pret galvinieku. Nav pamata atzīt, ka risks par galvenā parādnieka maksātnespēju jāuzņemas kreditoram, kas pret to nodrošinājās, nevis personai, kas šo risku tieši un apzināti uzņēmas. Galvojuma došana ir galvinieka, nevis kreditora risks.

[4.7] Tiesa nepareizi norādījusi uz analogijas nepiemērojamību. Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta spriedumā lietā Nr.SKC-86/2011 ir analogiski apstākļi – konkrētajā gadījumā ir pabeigts fiziskas personas maksātnespējas process. Galvojuma attiecībām piemērojams Civillikuma regulējums. Lai arī fiziskas un juridiskas personas maksātnespējas procesā ir atšķirīgs regulējums, maksātnespējas mērķis ir viens – apmierināt kreditoru prasījumus un, ja iespējams, atjaunot maksātnespēju. Tātad nav pareizs tiesas secinājums par tiesiskā regulējuma atšķirību.

Motīvu daļa

[5] Pārbaudījusi sprieduma likumību attiecībā uz argumentiem, kas minēti kasācijas sūdzībā, kā tas noteikts Civilprocesa likuma 473.panta pirmajā daļā, Augstākā tiesa atzīst, ka spriedums atceļams.

[6] Lietā pastāv strīds par galvinieku atbildības pienākumu kreditoram, gadījumā, kad galvenajai parādniecei maksātnespējas procesa ietvaros ir dzēstas saistības pret kreditoru.

Noraidot prasību, apelācijas instances tiesa atzinusi, ka saskaņā ar Civillikuma 1710. un 1712.pantu galvojums ir akcesora saistība un ka šī saistība ir izbeigusies, jo galvenajai parādniecei maksātnespējas procesa ietvaros ir dzēstas saistības pret prasītāju.

Turklāt apelācijas instances tiesa spriedumā norādījusi, ka judikatūra par galvnieka atbildību, ja maksātnespējīgais galvenais parādnieks ir juridiska persona (sk. *Senāta 2011.gada 27.aprīļa spriedumu lietā Nr.SKC-86/2011*), nav izmantojama gadījumos, ja maksātnespējīgais galvenais parādnieks ir fiziska persona. Šādi apsvērumi Augstākās tiesas ieskatā nav pamatoti.

[7] Ir pamatots kasācijas sūdzībā norādītais apsvērums par Civillikuma 1710.panta nepareizu piemērošanu, balstot to uz galvojuma akcesoro dabu.

Atbilstoši līdzšinējai judikatūrai galvojums kā akcesora saistība kļūst par patstāvīgu saistību parādnieka maksātnespējas gadījumā, jo galvojuma jēga ir kreditora papildus aizsardzība pret parādnieka maksātnespēju. Ja galvojums izbeigtos līdz ar galvenā parādnieka saistību dzēšanu maksātnespējas gaitā, zustu jebkāda jēga galvojumam kā tiesību institūtam. (sk. *Senāta spriedumu lietā Nr.SKC-86/2011 (paplašinātā sastāvā)*, *Civillietu departamenta spriedumus lietās Nr.SKC-108/2015, Nr.SKC-178/2016, Civillietu departamenta rīcības sēdes lēmumus lietā Nr.SKC-1005/2015 un Nr.SKC-1443/2015*).

Augstākās tiesas ieskatā Civillikuma 1710. un 1712.panta noteikumi, kuri nosaka, ka galvojums izbeidzas līdz ar galvenā parādnieka atsvabināšanu no parāda, ir jātulko sistēmiski Civillikuma ceturtās daļas desmitās nodaļas „Saistību tiesību izbeigšanās” kontekstā. Atbilstoši tai saistību izbeigšana iespējama ar izpildījumu, ieskaitu, sakritumu, atcēlēju līgumu, pārjaunojumu, izlīgumu un tiesas spriedumu. Turklāt pēdējais – tiesas spriedums (*Civillikuma 1892.pants*) – ir tulkojams šauri, proti, tāds spriedums, ar kuru prasības kārtībā pēc būtības tiek izskatīts civiltiesisks strīds, uz ko norāda minētajā normā lietotie vārdi „prasījums, kas kreditoram atraidīts”.

Maksātnespējas process tiesā notiek sevišķās tiesāšanas, bet ne prasības kārtībā, tādēļ lēmums, ar kuru parādnieks atbrīvots no saistībām sakarā ar saistību dzēšanas procedūras pabeigšanu (*Maksātnespējas likuma 165.pants*), nav uzskatāms par kreditora prasījuma noraidīšanu Civillikuma 1892.panta izpratnē. Jāņem vērā arī tas, ka vēsturiski Civillikuma 1710. un 1712.pants ir izveidoti kopā ar Civillikuma ceturtās daļas desmitās nodaļas „Saistību tiesību izbeigšanās” normām, un ka toreiz nepastāvēja tāds tiesību institūts kā parādnieka atbrīvošana no saistībām maksātnespējas procesā (sk., piemēram, *Civilprocesa likums ar paskaidrojumiem – izvilcumiem no Latvijas Senāta un Tiesu palātas spriedumiem un no attiecīgās zinātniskās literatūras, kā arī dažiem aizrādījumiem uz likumdošanas motīviem. Sastādījuši F.Konradi, T.Zvejnieks un c. – Rīga: Valsts tipogrāfija, 1939, V pielikums – Maksātnespējas lietas, 103.pants, 536.lpp*).

Līdz ar to parādnieka atbrīvošana no saistībām tā maksātnespējas procesā nav uzskatāma par galvenā parādnieka atsvabināšanu no saistībām Civillikuma 1710. un 1712.panta izpratnē.

[8] Viens no apelācijas instances tiesas argumentiem ir tas, ka fiziskās personas maksātnespējas sekas atšķiras no juridiskās personas maksātnespējas sekām, tāpēc sprieduma lietā Nr.SKC-86/2011 atziņas nav izmantojamas šajā lietā.

Lai gan apelācijas tiesas instances secinājums par atšķirībām maksātnespējas sekās kopumā ir pareizs, proti, juridiskās personas maksātnespējas gadījumā šī persona beidz pastāvēt, bet fiziskas personas maksātnespējas izbeigšanas rezultātā persona turpina saimniecisko un finansiālo darbību jau bez parādiem, tomēr šī atšķirība pati par sevi nav pietiekama, lai dotu pamatu atšķirīgai pieejai.

Tomēr izskatāmās lietas jautājums ir nevis par maksātnespējas procesu izgājušās fiziskās personas dzēstajām saistībām, bet gan par kreditora tiesībām pret galvnieku un galvnieka saistībām pret kreditoru. Tāpat pavisam cits un ar šo lietu nesaistīts jautājums ir spriedumā minētais apsvērums, ka galvenajam parādniekam, atbrīvojoties no saistībām, galvniekam būtu liegts izmantot regresa prasījuma tiesības (*Civillikuma 1704. un 1705.pants*), un tāpēc galvojumam jāizbeidzas.

Jāņem vērā, ka tiesiskajās attiecībās starp kreditoru, parādnieku un galvnieku parāda neatdošanas gadījumā zaudējumi iestāsies vai nu galvniekam, vai kreditoram. Tiesa, šo tiesisko attiecību ietvarā atbrīvojot no atbildības galvnieku, nav motivējusi, kāpēc šie zaudējumi būtu jācieš tikai kreditoram, neraugoties uz civiltiesību pamatprincipu *pacta sunt servanda* (sk. *Civillikuma 1587.pantu*), kurš jau pēc

savas jēgas ir vērsts primāri uz kreditoru tiesību aizsargāšanu un no kura izņēmumi iespējami tikai atsevišķos likumā noteiktos gadījumos. Savukārt tiesas pieminētās galvinieka regresa prasījuma tiesības pret galveno parādnieku nav šīs prasības priekšmets. Jautājumi par galvinieka regresa prasības tiesībām un Civillikuma 1704. un 1705.panta piemērošanu šīs lietas ietvaros ir priekšlaicīgi, un tie jāvērtē galvinieka celtās prasības ietvaros, ja tāda tiek celta.

[9] Līdz ar to Augstākā tiesa uztur līdzšinējo judikatūru un atzīst, ka apelācijas instances tiesas spriedumu nevar atzīt par likumīgu un pamatotu, tādēļ kasācijas sūdzība apmierināma.

Atceļot spriedumu, atbilstoši Civilprocesa likuma 458.panta otrajai daļai AS „SEB banka” atmaksājama drošības nauda 284,57 EUR.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 474.panta 2.punktu un 477.pantu, Augstākā tiesa

nosprieda:

atcelt Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2014.gada 16.aprīļa spriedumu un nodot lietu jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā.

Atmaksāt AS „SEB banka” iemaksāto drošības naudu 284,57 EUR.

Spriedums nav pārsūdzams.

Tiesību aktu un nolēmumu rādītājs

Maksātnespējas likums
(pieņemts 26.07.2010.)
165.pants

Civillikums
1587.pants,
1710.pants,
1712.pants,
1892.pants

Augstākās tiesas 2016.gada 16.jūnija spriedums lietā Nr.SKC-178/2016 (C12183912)
Augstākās tiesas 2015.gada 30.oktobra rīcības sēdes lēmums lietā Nr.SKC-1443/2015 (C33498511)
Augstākās tiesas 2015.gada 18.septembra spriedums lietā Nr.SKC-108/2015 (C27192410)
Augstākās tiesas 2015.gada 26.marta rīcības sēdes lēmums lietā Nr.SKC-1005/2015 (C17092012)
Augstākās tiesas 2011.gada 27.aprīļa spriedums lietā Nr.SKC-86/2011 (C05061306)